

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/77/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010653
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Deák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6715010653.1

Uznesenie

Krajský súd Banská Bystrica na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. augusta 2016 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Deáka a sudcov JUDr. Juraja Babjaka a JUDr. Alojza Palaja, o odvolaní obžalovaného F. O. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/139/2015 zo dňa 13.04.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného F. O. **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný F. O. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v čase okolo 19.00 h dňa 19.09.2014 v obci I., okres O., v časti D., asi 300 metrov od rodinného domu č. 138 na poľnej ceste fyzicky napadol P. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX a to tak, že ho udril päťou do oblasti pravého oka, čím takto svojím konaním spôsobil menovanému zlomeninu pravej prínosovej časti čuchovej kosti, patologické zavzdušnenie pravej očnice a zakrvácanie pravej prínosovej dutiny, pomliaždenie pravej očnice s podkožnou krvnou podliatinou oboch viečok, pomliaždenie pravej očnej gule s podspojivkovou krvnou podliatinou pravej očnej gule, čo si podľa znaleckého posudku MUDr. Jaroslava Gregu č. 7/2015 vyžiadalo dobu trvania liečenia a práceneschopnosti 23 dní.

Bol za to odsúdený podľa § 156 ods. 1, § 36 písm. j), § 38 ods. 2, 3, 8, § 54 Tr. zák. k trestu povinnej práce vo výmere 200 hodín.

Podľa § 55 ods. 1, 3 Tr. zák. je obžalovaný povinný vykonať trest povinnej práce najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu tohto trestu a je povinný tento trest vykonávať osobne a vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodeným škodu, a to P. Q. vo výške 1.071,20 Eur, Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. škodu 100,64 Eur a Sociálnej poisťovni škodu vo výške 133,40 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bol poškodený P. Q. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonnej lehote odvolanie, ktoré prostredníctvom obhajcu aj písomne zdôvodnil. V odvolaní uviedol, že rozsudok považuje za nesprávny. Rozhodnutie sa opiera najmä o znalecký posudok, ktorý opakovane spochybňoval a samotná výpoveď znalca potvrdila, že posudok bol vypracovaný tendenčne a jeho závery sú nesprávne. Znalec nebral v úvahu variabilitu a časové aspekty vzniknutých následkov po údajnom útoku. Napokon znalec má byť známy matke poškodeného. Rozsudok je tiež nepreskúmateľný aj v dôsledku konfliktných záverov v odôvodnení. Odvolateľ poukazuje tiež na to, že poškodený a jeho rodina sa vyjadrili, že majú záujem na tom, aby on ako obžalovaný nahradil škodu v čo najväčšom rozsahu. Toto vyjadrenie svedčí o tom, že skutok bol vykonštruovaný, v snahe privodiť mu čo najväčšiu ujmu. Zdôrazňuje tiež fakt, že ošetrojúci lekár pri prvotnom ošetrení nezistil poškodenie nosa tak, ako pri vyšetrení v nadchádzajúci deň. Súd sa nezaoberal skutočnosťou, že napadnutý bol aj on. Výpovede rodinných príslušníkov poškodeného

považuje za tendenčné a nepravdivé. Vyslovil názor, že súd mal aplikovať zásadu „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na nové prejednanie a rozhodnutie alebo ho spod obžaloby oslobodiť.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku a tiež konanie, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nemožno označiť za dôvodné.

Krajský súd považuje za potrebné poukázať na to, že v danej veci sa vytvorili dve skupiny dôkazov.

Obžalovaný a jeho príbuzní (ktorí neboli prítomní pri konflikte) uvádzali, že to bol práve on, ktorý bol napadnutý poškodeným, pričom poškodeného on neudrel. Manželka a matka obžalovaného tiež uvádzali, že deň pred konfliktom videli obžalovaného, ktorý mal na oku modrinu, mali ho vidieť v aute, z čoho vyplýva, že mal byť zranený už pred konfliktom.

Naproti tomu obžalovaný tvrdil, že to bol obžalovaný, kto ho udrel v momente, keď sa naťahovali o žiacku knižku jeho syna, s ktorým sa bol oprávnený v zmysle súdneho rozhodnutia v určenej dobe stýkať. Pred konfliktom nemal na tvári žiadne zranenie. Družka poškodeného P. X. bola prítomná pri konflikte a potvrdila, že obžalovaný udrel poškodeného päťou pravej ruky do oblasti pravého oka, pričom poškodený zaletel smerom dozadu a hneď začal volať políciu. Uvádzala tiež, že poškodený obžalovaného neudrel a nemal predtým na tvári žiadne zranenie. Keďže poškodený mal na tvári krv, umyla mu tvár a dávala mu obklady na oko, ktoré mu opúchalo. Verziu poškodeného potvrdzovali aj rodičia P. Q. a F. Q..

Vzhľadom na dve skupiny dôkazov, ktoré sa vzájomne vylučovali, bolo potrebné vychádzať z dôkazov, ktoré by objektivizovali tvrdenie jednej či druhej strany. Takýmito dôkazmi boli najmä znalecký posudok a lekárska správa z ošetrenia poškodeného. Zo znaleckého posudku znalca z oblasti zdravotníctva vyplýva, že poškodený v inkriminovaný deň a čas utrpel zranenie v podobe zlomeniny pravej prínosnej časti čuchovej kosti, patologické zavzdušnenie pravej očnice, zakrvácanie prínosnej dutiny, pomliaždenie pravej očnice s podkožnou krvnou podliatinou oboch viečok a pomliaždenie pravej očnej gule. Mechanizmus zranenia ustálil tak, ako ho popísal poškodený. Znalec jednoznačne uviedol, že išlo o čerstvé zranenie, pretože ošetrojúci lekár v lekárskej správe uviedol podkožnú podliatinu, vyklenutú a vyvolanú tlakom hromadiacej sa krvi z podkožia. Hematóm sa potom začne vstrebávať, preto skoršie zranenie by vyzeralo úplne inak.

Krajský súd nemal pochybnosti vo vzťahu k záverom znalca, pričom tento znalecký posudok vyvracal obhajobu obžalovaného. Napokon obhajoba obžalovaného bola vyvrátená aj lekárskou správou z jeho ošetrenia, z ktorej vyplýva, že na obžalovanom popisovanom mieste - konkrétne na hlave, kde ho mal udrieť poškodený, neboli zistené žiadne objektívne úrazové zmeny.

Ani krajský súd nemal nijaké pochybnosti o tom, že to bol práve obžalovaný, ktorý spôsobil popísané zranenie poškodenému.

Správne si preto počínal okresný súd, keď uznal obžalovaného vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., pretože inému úmyselne ublížil na zdraví, keďže liečenie a práceneschopnosť poškodeného trvali 23 dní.

Vzhľadom na okolnosti prípadu i na osobu obžalovaného, ktorý sa v minulosti nedostal do rozporu so zákonom, tomuto bol uložený trest povinnej práce vo výmere 200 hodín. Aj krajský súd tento trest považuje za adekvátny.

Okresný súd zákonne rozhodol aj o škode a odvolací súd, čo sa týka náhrady škody, nezistil pochybenia zo strany okresného súdu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon ďalší riadny opravný prostriedok nepripúšťa.